

Kære Niels Peter Nørring

Landbrug & Fødevarer har ved brev af 2. december 2011 skrevet til Naturstyrelsen og anmodet om, at høringsperioden i forbindelse med den supplerende høring over ændringer i udkastene til vandplaner forlænges til 4 uger.

I udkastet til endelige vandplaner er der foretaget en række ændringer i forhold til de tidligere høringsversioner. Derfor sender Naturstyrelsen nu ændringer i udkast til vandplanerne i en kort supplerende høring *vedrørende ændringer for udvalgte vandløbsstrækninger*. Høringen er åben for myndigheder og borgere, hvis ejendom bliver berørt af ændringerne i vandplanerne. Efter Miljømålslovens § 30 adskiller denne høring sig fra den tidligere offentlige høring ved, at det alene er direkte berørte myndigheder og borgere, der er omfattet af høringen. Det er derfor Naturstyrelsens vurdering, at der ikke er grundlag for at ændre høringsperioden. Se vedlagte bilag for uddybning.

Når kommunerne har udfærdiget handleplanerne, kan planlægningen og implementeringen af den ændrede vandløbsvedligeholdelse påbegyndes. Det vil først være muligt at vurdere de faktiske konsekvenser for ændret vandløbsvedligeholdelse, når der foreligger konkrete konsekvensvurderinger for de enkelte vandløbsstrækninger. Konsekvensvurderingerne udføres af kommunerne og indsatsen kan ikke gennemføres, før staten har godkendt, at der er tilstrækkelige midler til at gennemføre indsatsen. Konsekvensvurderingerne skal danne grundlag for udbetaling af kompensation til de berørte jordbrugere indenfor den afsatte økonomiske ramme og rammerne af landområdesprogrammet, og skal sikre at der ikke igangsættes indsætter, der forudsætter udbetaling af kompensation ud over den afsatte økonomiske ramme til indsatsen.

Et andet væsentligt virkemiddel til at opfylde EU's vandrammedirektiv er etablering af vådområder. Under den aftalte vådområdeindsats skal en betydelig del af midlerne gå til opkøb af landbrugsarealer i forbindelse med projektrealiseringerne, hvor det er afgørende, at de involverede jordejere støtter de konkrete projekter, der giver Danmark mere og bedre natur og gør åer, søer og fjorde renere, og at jordejerne kompenseres for de arealer, der afgives til formålet.

Vådområdeprojekterne skal reducere udledning af kvælstof til de indre farvande, og det er målet at få etableret op til 10.000 hektar vådområder i første vandplanperiode. Vådområdeindsatsen blev opstartet i 2010, og er en af de store vandplansindsatser, hvor der i første vandplanperiode er afsat rundt regnet 1 mia. kr. Dertil kommer ådalsprojekter, der skal reducere udvaskningen af fosfor. Endelig har det med finansloven for 2012 været muligt at finde midler til statslige vådområdeprojekter, der skal bidrage yderligere til reduktion af kvælstofudvaskningen. Midlerne er i høj grad er medfinansieret af landdistriktsprogrammet. Alt sammen indsatser, der bidrager til at sikre, at vandmiljøet opnår god økologisk tilstand, jf. vandrammedirektivet.

Såfremt analysen, der ligger til grund for vandplanernes mål og indsatsprogrammer, senere skulle vise sig at være ufuldstændig eller ukorrekt, f.eks. som følge af ny viden, vil det i sagens natur være i overensstemmelse med vandrammedirektivet at korrigere karakterisering af vandløb, disses mål eller indsatser som følge heraf. Ændringer kan foretages under forudsætning af, at det kan dokumenteres overfor Kommissionen. Der kan derfor korrigeres i vandplanerne, selvom de er vedtaget. Det vil typisk ske i forbindelse med den næste planperiode.

Med venlig hilsen

Helle Pilsgaard

Vicedirektør
Naturstyrelsen

Notat om supplerende høring – proces og hjemmel

Den supplerende høring over ændringer i udkastene til vandplaner er iværksat på baggrund af bestemmelsen i miljømålslovens § 30, 1. og 2. pkt., der lyder således:

”§ 30. Hvis der i forbindelse med vedtagelsen af den endelige vandplan foretages ændringer af det offentliggjorte forslag, som på væsentlig måde berører andre myndigheder eller borgere end dem, der ved indsigelse har foranlediget ændringen, kan vedtagelsen af vandplanen ikke ske, før de pågældende har haft lejlighed til at udtale sig. Miljøministeren fastsætter en frist herfor.

Der er således ikke tale om en bred offentlig høring over de samlede reviderede udkast til vandplaner – i hvilket tilfælde, Naturstyrelsen selvsagt ville være enig i, at der var behov for en længere frist – men alene en fokuseret høring med det formål, at enkelte myndigheder og borgere får lejlighed til at udtale sig om ændringer i det omfang, de bliver væsentligt berørt heraf.

Det vil i praksis sige, at den enkelte lodsejer skal have lejlighed til at udtale sig om ændringer, der får indvirkning på den pågældendes ejendom, men som udgangspunkt ikke andre ændringer, og det er derfor Naturstyrelsens opfattelse, at den fastsatte høringsperiode lever op til bestemmelsen i miljømålslovens § 30.

Naturstyrelsen skal i den forbindelse pege på, at bestemmelsen om supplerende høring i miljømålslovens § 30 er en nationalt fastsat regel, som ikke bygger på forpligtelser efter vandrammedirektivet. Naturstyrelsen er allerede af den grund derfor ikke enig i, at høringsperioden kan rejse spørgsmål om overensstemmelse med vandrammedirektivet. Henset, at der som nævnt ikke er tale om en bred offentlig høring over de samlede reviderede udkast til vandplaner, finder Naturstyrelsen endvidere, at høringsperioden ikke rejser spørgsmål om overensstemmelse med Århus-konventionen.

På baggrund af, at vandplanerne har karakter af generel statslig regulering, finder Naturstyrelsen endeligt, at der ikke kan rejses spørgsmål om forholdet til det forvaltningsretlige officialprincip.